

Sanctus

Et magasin der beskriver liberal katolsk kirke

Når du ser symbolet >>> kan du klikke for at læse mere

AT KOMME HJEM

Af Biskop Jan

>>> LÆS MERE

En julemeditation. I denne meditation kan du opleve, hvordan du ved at stoppe med at søge efter Gud i den ydre verden, og ved at give slip, i stedet kan finde Gud i dit indre. Ved ikke at skulle eller ville noget, kan du komme hjem. Hjem til din sande identitets nærvær, hvor din bevidsthed transcenderer tid og rum.

KÆRESTERI, SEX OG ÆGTESKAB

Af Kenneth Christensen

>>> LÆS MERE

Noget alle religioner igennem tiden er gået voldsomt op i er folks kønsliv. Selv i dag hører man præster fra alle områder af verden ytre sig meget firkantet i forhold til sex før ægteskab, fri abort, kvinders rolle i et forhold, skilsmisse. Det er naturligvis især de mere konservative, for ikke at sige reaktionære, syns-punkter, der bliver viderebragt. Men hvad er liberal katolsk kirkes holdning til disse emner?

NYHEDER OG PROGRAM DECEMBER- MARTS

NY PRÆSIDERENDE BISKOP

Efter otte år på posten har Michaël Warnon valgt at trække sig fra posten som præsiderende biskop. Vi i Danmark siger stort tak til Michael Warnon for hans tjenestearbejde. Som efterfølger har den internationale bispesynode valgt den hollandske regionalbiskop Peter Baaij, som bl.a. var konsekurator ved biskop Jans konsekration i København i 2019

PROGRAM FOR DE ENKELTE KIRKER

- >>> Biskop CW Leadbeaters Kirke
Jyllinge
- >>> Maria Magdalene Kirke
Hillerød
- >>> Sankt Gabriels kirke
Århus
- >>> Sankt Maria Kirken
Ålborg
- >>> Frederiksberg Kirkecenter
Frederiksberg
- >>> Helligånds Oratorium
København

>>> KONTAKT KIRKEN

Hvis du har brug for at tale med en af kirkens præster eller biskopper, kan du finde en liste med telefonnumre og emailadresser ved at klikke her.

HVORDAN BLIVER MAN MEDLEM AF LKK

DÅB, KONFIRMATION, CEREMONIEL OPTAGELSE, KONTINGENT

Der er flere måder, man kan knytte sig til liberal katolsk kirke på.

Det mest almindelige er gennem dåbens sakramente. De fleste bliver døbt som voksne efter at de har lært kirken at kende. Selv om man allerede er døbt i folkekirken er dette stadig en mulighed. Hvis man er døbt i en af de katolske eller ortodokse kirker, kan man vælge at blive medlem af LKK gennem konfirmationens sakramente. Hvis man ikke ønsker et sakramentalt medlemskab, kan man alternativt vælge en ceremoniel optagelse.

Man er ikke forpligtet til at betale kontingent, men hvis man ønsker at støtte kirken, er dette velkomment.

Kontakt din lokale ansvarshavende præst for at høre nærmere.

>>> MERE LÆSESTOF

Sanctus har fået nyt format. Men det er udkommet siden 2006. Alle de tidligere udgaver ligger tilgængelige på kirkens hjemmeside,

>>> KORT OM LIBERAL KATOLSK KIRKE

Liberal katolsk kirke er en esoterisk gnostisk kirke, derfor er dens fortolkning af den hellige skrift ofte i disharmoni med den eksoteriske kirketradition, som lægger stor vægt på dogmernes ufejlbarlighed og på en formalistisk udlægning af skriftens ord. Hvor den eksoterisk kristne tradition ligger vægt på vort ødelagte forhold til Gud, ligger den esoteriske tradition vægt på Kristus i det enkelte menneske, sjælen eller bevidsthedens indre lys. LKK fremhæver det faktum, at vi alle er lysets børn, og vores indre lys er ét med kilden til alle lys. Vi lever derfor ikke i fortabthed, adskilt fra Gud, men er udødelige gnister fra Guds ild.

Kæresteri, sex og ægteskab

Er der noget, der altid sælger clicks på diverse nyhedsfeeds og sociale medier, så er det, hvis der i overskriften er en rigtig clickbait – og det er typisk noget der har med sex, utroskab eller hvem der nu har et forhold til hvem at gøre. Vi mennesker elsker at snage i den slags, og sådan har det om ikke altid så i hvert fald været i virkelig lang tid.

Journalister elsker at skrive om det, forbrugerne elsker at læse om det og religionerne elsker at have holdninger til det. Som regel negative holdninger – om end fra tid til anden dukker sekter op, som er ganske dionysiske i deres kønslige omgang. Men en gang imellem skal der jo lukkes luft ud af det religiøse system. Jo mere man taler om den forbudne frugt, jo mere løber tænderne jo i vand.

Og morsomt er det jo altid, når frelste prædikanter, der tordner mod utugt, lige pludselig en dag bliver taget med hænderne i klejekassen på et offentligt toilet.

Men selv om præster fra praktisk talt alle religioner har negative holdninger til sex uden for ægteskabet og ofte også inden for ægteskabet, med mindre børneavl står på programmet, må man erkende, at det alligevel ikke har ændret sig i tusindvis af år. Men hvordan stiller præsterne i liberal katolsk kirke sig så til alle disse centrale spørgsmål i menneskelivet.

Hvad er vores holdning til sex uden for ægteskabet, eller ægteskabet som sådan, og er man først er blevet gift, kan man skilles igen og eventuelt gifte sig med en anden? Hvad er vores forhold til samkønnede forhold. Fordømmer vi svangerskabsafbrydelse eller ægteskabelige sidespring? Alle disse ting, som vore kolleger i andre trossamfund enten vil forbyde eller piske, stene eller brænde folk for. Det er voldsomme følelser, som underlivsaktiviteter fremkalder.

Og man vil aldrig kunne styre dem.

Krybdyrhjernen

Vores adfærd styres især af krybdyrhjernen, og den har ganske få essentielle principper, som altid kan overrule den civilisatoriske fernis, når man er presset. Instinkter og drifter, som var glimrende, da vi rendte rundt ude på savannen med køller, omgivet af farlige dyr og fjendtlige stammer, men som i dag kan være pinlige og problematiske, når de tager overhånd. Det handlede alt sammen om overlevelse. En af disse helt igennem basale instinkter er driften mod forplantning. Slægten skal videreføres.

Og det kan alverdens svovlprædikanter og religiøse mørkemænd ikke ændre på.

Denne voldsomme modstand skyldes flere forskellige ting. Der er arvefølgen. Med bondestenalderens indførelse, blev det nødvendigt at have styr på "hvem der var hvems", således at arvefølgen kunne fungere. Både når det kommer til ejendom og magt. Og så fik præsterne at vide, at de skulle opdrage på folket, hvilket de har forsøgt lige siden.

Der er også et levn fra et andet af krybdyrhjernens funktioner, Man skal være ligesom resten af gruppen, hvis man er anderledes, er man en trussel, og så ryger man ud til de vilde dyr. Selv i dag ser vi folk, der er fjendtligt indstillede over for andre mennesker, fordi de har en anden religion, et andet sprog, en anden hudfarve. Der er endda folk, som ublu indrømmer, at det er på grund af disse ting, at de hader andre mennesker. Og naturligvis gælder dette princip også for seksuelle minoriteter. Alt hvad der er anderledes er farligt, siger reptilhjernen.

Når man kikker liberal katolsk kirkes officielle skrifter igennem, er der kun en sætning, som omtaler alle disse emner: "Liberal katolsk kirke nægter ikke at vie fraskilte personer" (Principper og læresammenfatning). Dette må jo så også indbefatte, at skilsmisse er i orden. Og det er jo ikke meget, om end det er mere, end en del andre trossamfund.

Ægteskabets sakramente

Da LKK jo er en åndelig kirke, vil jeg lige henlede opmærksomheden på ægteskabets sakramente.

De ægteskabet jo netop er et sakramente, hvordan kan et ægteskab så opløses?

De syv sakramenter er af en lidt blandet natur, hvad dette angår. Dåbens, konfirmationens og ordinationens sakramenter kan ikke tilbagekaldes – man kan ikke blive afdøbt. Man kan selvfølgelig skifte religion eller holde op med at fungere som præst, men det åndelige implantat, vil altid forblive.

Absolutionens og salvnings sakramenter hævder ikke at have noget forblivende effekt. Man kan begå nye fejltrin eller blive syg igen, og så må sakramentet meddeles igen.

Nadverens sakramente, konsekrationen af brødet (og vinen) medfører derimod en helt ny tilstand for nadverselementerne, som er permanent. Ligger man en nykonsekreret hostie i tabernaklet, for på ny at fremdrage det efter 30 år, vil det stadig være Kristi legeme, om end Fødevarestyrelsen måske vil udtrykke et forbehold eller to mod at indtage det.

Ægteskabets sakramente er specielt, idet det egentlig ikke er hverken en præst eller en biskop, der meddeler det – der er parret selv der meddeler det til hinanden. Herefter følger en årrække, hvor parret arbejder videre med det sakramentale råmateriale for at få det forædlet, så det stråler som en kostelig juvel i deres levnedsgerninger.

Bemærk i øvrigt, at vi ikke i LKK's vielsesritual bruger sætningen til døden jer skiller. For hvis ægteskabet virkelig lykkes, vil det fortsætte herefter – og videre ind i næste liv!

Hvis det så ikke lykkes, ja så er der ingen grund til at skabe dårlig energi og kedelig karma ved at forblive sammen og leve i et helvede på jord.

I LKK behøver man i øvrigt ikke at være af forskelligt køn, for at modtage ægteskabets sakramente. I det mindste i Nordeuropa. Vi anser ikke ægteskabets primære funktion for at være rammedannende om børneavl, hvilket somme tider høres rundt omkring. I så ville vi jo heller ikke kunne vie folk, som var højt oppe i årene. Der findes dog lande rundt om, der er mere konservative, og hvor det bestemt ikke ligger inden for skiven med samkønnede ægteskaber – heller ikke inden for LKK – uanset hvor samtykkende de to elskende så end er.

Etisk ansvar

I Principper og læresammenfatning står der: "Menneskets etiske ansvar omfatter tolerance, kærlighed og broderskab og må på grund af alt livs iboende enhed, udstrække sig på tværs af nationer og hudfarve til at omfatte medmennesker af alle religioner, til dem uden religion, og selv til dem, der fornægter Guds eksistens. Endvidere mener liberal katolsk kirke, at mennesket har etiske forpligtigelser overfor alle naturens riger, der pulserer af Guds skabende liv. Som ældre brødre er det menneskets hellige pligt at beskytte og værne om plante- og dyreriget. Kristi sande discipel genkendes snarere ved sin evne til at vise kærlighed og medfølelse end ved sin tro. Gennem det sande broderskabs levende eksempel vil alle til rette tid føres nærmere Gud."

Dette er de ganske ukonkrete retningslinjer, vi har at navigere efter. Og som i alle andre spørgsmål gælder derfor, at man skal søge ind i sig selv for at finde ud af, hvilke handlinger, der er rigtige eller forkerte i forhold til ens udvikling. Samfundet har selvfølgelig et regelsæt, der er generel enighed om, men det står den enkelte frit for at skærpe disse regler i sin eget livsførelse. Det vil næppe være altid, at man lever op til sit eget moralske kodeks, men i så fald vil kirken ALDRIG stå med en løftet pegefinger. Hvis man har foretaget sig ting, som strider imod ens individuelle samvittighed – hvad enten det så skyldes opdragelsen eller de erkendelser, som er lagret i ens kausallegeme – vil kirken tilbyde en snak og en absolution, for at tilbyde et godt grundlag for en bearbejdning. Præsteskabet har ikke det guddommelige overblik, der sætter os i stand til at vurdere, om konsekvensen af handlingen var syndig – eller snarere uhensigtsmæssig – eller om den var i overensstemmelse med en større plan.

Præsternes opgave er at udvise tolerance, kærlighed og broderskab. Også i de tilfælde, hvor en person har såret et medmenneske ved udenomsægteskabelige fikumdik; har forsinket et andet menneske i at udvikle sig ved at få foretaget en abort; eller har traumatiseret et andet menneske ved at tiltvinge sig adgang til ting, som var uden nogen form for samtykke.

Hos Mattæus står der: "Ve verden for det der fører til fald. Vel må der komme fald men ve det menneske som bliver årsag til fald."

I al sin ubarmhertighed betyder det, at vi alle har et element af dårlig karma, dannet af fordums uvidenhed, og når denne karma planmæssigt skal udløses ved en anden persons mellemkomst, vil denne person selv pådrage sig dårlig karma som tak.

Denne person har ikke brug for fordømmelse, men for kærlighed.

Derfor vil vi ikke opleve liberalkatolske præster som i embedes medfør udtrykker negative holdninger til andre menneskers seksuelle aktiviteter. Vi er ikke oppe i en så højtflyvende helikopter, at vi kan se, om der er tale om rene, åndelige forbindelser, karmiske nødvendigheder, eller krybdyrhjernens overtag.

Dette ved personen udmærket godt dybt inde i sin sjæl. Så selv om noget måske ikke er ansvarspådragende i retlig forstand, vil det godt kunne være det i karmisk forstand. Og det er der ingen andre end personen selv som kan udrede med tiden som følge af sin personlige udvikling og åndelige erkendelse. Hverken stening, brænding på bålet eller offentlig udskamning vil være fremmelig i den proces.

Tilbage til starten af bladet

At komme hjem - en julemeditation

På utallige måder har mennesker søgt Gud. Men de har ikke fundet Ham, fordi de søgte på urette vej. De søgte Ham i skovens og junglens, i hulens og ørkenens ensomhed. De søgte Ham gennem faste og spægelse, i kundskab og lærde samtaler. Men altid undgik Han dem. Med sikkerhed finder man Ham for aldrig mere at miste Ham – kun et eneste sted. Og dette sted ligger over følelse og intelligens: inderst inde i dit eget selv (som er Ham selv). Dér, i dit hjertes dyb, dvæler Han for evigt, den skjulte Gud, lyset i mørket, den evige, som er magt og skønhed og kærlighed. Har du først engang skuet Ham dér, vil du få Ham at se overalt, i hver menneskelig skabning, i hvert dyr, i hver plante, i hvert mineral, i den altomfattende blå horisont, i glæde og sorg, i fryd og smerte, ja selv i fornedrelsens mørke.

Vejen til Gud af Annie Besant

Blidt hvisker julen til dig; tag dit næste naturlige skridt ind over dørtærsklen til dit hjem. Fra et koldt og mørkt frysende sted, træd nu ind i dit hjem, hvor der er en overflod af fred, varme, nærvær og ubetinget kærlighed. Synk ned i din stol i stearinlysets skær og oplev hvordan roen falder over dig. Se tankerne komme og gå, uden du lader dig opsluge af dem. Lad tanken langsomt blive stille med dens associationskæder, planlægning, forberedelse og refleksioner.

Lad alt være nøjagtigt som det er og lad din opmærksomhed slappe af. Du følger ikke tanker og følelser, lad dem blot være. Du venter ikke på noget, der skal ikke ske noget, der er ingen forventning, der er ikke noget, du skal opnå. Blot at sidde der er nok. Gør ikke enkeltheden kompliceret. Du reagerer ikke på noget. Der er blot stilhed. Du oplever, at du ikke skaber stilheden, den er allerede til stede. Den har altid været der, og nu læner du dig blot blidt ind i den, for til sidst at give slip, helt slip på alt, for at falde ind i et mægtigt rum af din sande identitets nærvær og bevidsthed. Du ankommer ikke, og du forlader ikke, du er altid til stede og har en dyb forbindelse til dette nærvær. Hold ikke fast i noget billede af dig selv, giv slip og bliv ét med freden. Det kan opleves, som at vågne op fra en drøm om livets fikserede dualitet til frihed og klarhed.

Langsomt genkender du igen duften, varmen og vibrationen af den, som du virkelig er. Dit sande, indre og essentielle kærligheds væsen, som er uden for alt beskrivelse. Denne tilstand er totalt grænseløs, hel og i fred. Du oplever, at din sande natur er tættere på dig, end det billede af dig selv, som du tror du er. Du har nu en direkte oplevelse af hvem du virkelig er. Dette er en virkelighed, en ny dimension, som er langt større end den begrænsede personlighed, du tror, du er. Her fødes og dør du ikke, det er herfra dit liv ses, opleves og styres.

Freden følges af et sansenærvær, hvor du blot ser og oplever dine omgivelser uden anstrengelse og uden oplevelse af tid. Dit sind er neutralt, du tænker ikke, kun sanser. Du flyder i et uendelig og ubegrænset rum af fred, du er endelig kommet hjem. Den fred og glæde som du længes efter, er lige her og har altid været her. Dette er dit hjertes kryberum, din sande kilde, som du naturligt falder ind i, når dine tanker og følelser kaldes hjem fra kulden. Et sted hvorfra du kan leve dit liv uden anstrengelse.

Du giver slip og lader din indre Kristusnatur leve gennem dig. En universel kristusnatur, en bevidsthed, som du i enhed deler med alle andre mennesker. I denne guddommelighed hviler alt uden adskillelse. Når du ser, at du og alt levende er guddommeligt, så forandrer du din relation til alt, og alt bliver forandret i den måde du opfatte det på. Du ser Kristus i andre. På den måde kan vi forandre verden.

Må vi tjene Kristus, ved at opleve, give udtryk for og demonstrere denne sande åndelige identitet af hvem vi virkelig er.

I Kristus er vi ét.

Tilbage til starten af bladet